

صورت ها دیگر با سیلی هم سرخ نمی شوند

در آستانه بهار ۸۹

صادق افروز

نوروزی دیگر در راه است . ایرانیان طبق سنت هزاران ساله در این ایام ، خانه را آب و جارو می کنند و بر در و دیوار دستی می کشند و بر ای پذیرایی از مهمانان و دوستان و آشنایان آماده می شوند . رسم مهماندوستی شرقی در این روز ها بیشتر خود نمایی می کند و ترجیح همگانی بر این است که کهنه را بدور بریزند و لباس نو بر تن کنند .

امسال نیز چون سال های قبل ، فروشگاه ها و مغازه ها مملو از جنس و کالا هستند . آجیل فروشی ها پسته و فندق و تخمه و بادام هندی را در کیسه های بزرگ در معرض دید خریداران قرار داده اند و آجیل مخلوط مخصوص چهارشنبه سوری در طشت های بزرگ جلوی چشمان از حدقه درآمده مردم چشمک می زند . شیرینی فروشی ها انواع و اقسام شیرینی های تر و خشک را در ویتترین خود گذاشته اند و کت و شلوار و پیراهن از در و دیوار پوشاک فروشی ها آویزان است . انگار در این آخر سالی تولید ها دو برابر شده است . ولی علیرغم این فراوانی قیمت ها سرسام آورند و اعضای یک خانواده حقوق بگیر که برای خرید شب عید به خیابان آمده اند معمولاً دست خالی به خانه بر می گردند . برای اینکه درک بهتری از مشکلات مردم در این روزها داشته باشیم قیمت بعضی از کالاهای مورد نیاز مردم را در جدول زیر می آورم :

کالا	بها
گوشت قرمز	هر کیلو ۱۶۰۰۰ تومان
برنج خارجی	هر کیلو ۲۰۰۰ تومان
برنج ایرانی	هر کیلو ۳۰۰۰ تومان
تخم مرغ	هر عدد ۲۰۰ تومان
سبزی	هر کیلو ۱۰۰۰ تومان
پرتقال	هر کیلو ۱۵۰۰ تومان
سیب	هر کیلو ۱۴۰۰ تومان
نارنگی	هر کیلو ۱۵۰۰ تومان
پسته	هر کیلو ۱۲ هزار تومان
فندق	هر کیلو ۱۱ هزار تومان
تخمه	هر کیلو ۶ هزار تومان

شیرینی خشک	هر کیلو ۱۸۰۰ تومان
شیرینی تر	هر کیلو ۲۴۰۰ تومان

با نگاهی به این جدول می توان دریافت که یک پذیرایی جزئی و معمولی در یک قلم برای صاحب خانه ۲۰ هزار تومان خرج بر خواهد داشت . وقتی می گوئیم پذیرایی ، منظور از خجالت مهمان درآمدن است و نه تهیه شام و ناهار . جای بسی تاسف است که در کشوری که جزو بزرگترین تولید کنندگان پسته و فندق و بادام است بهای این میوه ها آنقدر بالا می رود که بصورت کالاهای لوکس در می آیند . میوه جاتی که به دلیل مغذی بودن و داشتن درصد بالای ویتامین و پروتئین باید جزو رژیم غذایی روزمره همه کودکان کشور و کارگران و زحمتکشان باشد تنها در ایام نوروز آنهم نه در اندازه محدود به خانه هایشان راه پیدا می کند . شرایط برای مردم حقوق بگیر کشنده است . چگونه خانواده ای که در حد اقل شرایط در خانه کوچک ۶۰ متری در منطقه جنوبی تهران ماهانه ۱۵۰ هزار تومان اجاره می پردازد می تواند از پس این همه خرج بر آید ؟ حالا مخارج ایاب و ذهاب و تحصیل بچه ها را هم به ارقام فوق اضافه کنید .

محمود صالحی یکی از رهبران کارگری در ایران در ارتباط با مشکلات زندگی زحمتکشان در ایران زندگی خود را مثال می زند . او می گوید : "یک خانواده شش نفره را اداره می کند . حقوق او در ماه با مزایا ۳۵۰ هزار تومان است . وقتی برای ثبت نام یکی از پسرانش به دانشگاه مراجعه می کند برای سه ترم تقاضای ۷۲۰ هزار تومان می کنند . یعنی ۲۴۰ هزار تومان در ماه . بنابراین این او باید این خانواده را با ۱۱۰ هزار تومان در ماه اداره کند . تازه مخارج ایاب و ذهاب به کنار . (۱) ."

خبرنگاران روزنامه های رسمی منتشره در ایران گزارش می دهند که مادران و بچه ها برای خرید به خیابان آمده اند ، اما دست هایشان خالی است . یکی از این مادران به خبرنگار می گوید " از مدت ها پیش بچه ها لباس نو می خواستند ، اما ما این دست آن دست می کردیم تا به عید نزدیک شویم و با یک تیر دوشان بزنیم و لباس نو را در ایام عید بر تن شان کنیم . ولی با این قیمت ها تنها برای خرید شلوار و پیراهن صد هزار تومان احتیاج دارم که فکر نمی کنم از پس آن برآیم " یکی از کامنت نویس های ایرانی در واکنش به گزارش خبرنگار سایت باز تاب می گوید : " خدا وکیلی شما خودت بگو ، ۲۵۰ هزار تومان عیدی دادید ، ما ۵ نفر هستیم خودم هیچی برای خانومم و سه تا بچه ام بخوادم لباس بخرم میشه نفری ۶۰ تومن این ۶۰ تومن برای یک پسر -پول شلوار میشه؟ کفش میشه؟ پیراهن میشه؟ تازه این همه مهمون و بدبختی ، سفر هم که نمیریم " یکی دیگر از همین کامنت نویس ها می گوید : " من یک کارمند معمولی یک شرکت هستم البته فقط عنوانم معمولی است چون هر کاری که ازم بخوان باید انجام بدهم و به تنهایی کار ۳ نفر را انجام میدهم ولی فقط حقوق یک نفر را دریافت میکنم (کار امسال من را پارسال ۳ نفری انجام میدادیم البته با حجم کمتر) . اینها بماند حقوق خالص دریافتی من ۲۹۷ هزار تومن است که ۱۶۰ هزار تومان فقط قسطه . ۱۰ هزار تومن شارژ ساختمان کرایه راه از کرج به تهران و خورد و خوراک هم هست تازه به اینها یه بچه تو راهی را حساب کنید که هنوز به دنیا نیامده خرجش از راه رسیده و هزینه های پزشکی ماهانه همسرم هم به کنار . به نظر شما من اصلا میتونم فکر خرید شب عید و این چیزا رو بکنم؟ تازه عیدی امسال چیزی نزدیک به ۲۰۰ هزار تومن است برای ما . **خدایا توبه فریادم برس و نگذار بیشتر از این شرمنده خانواده ام بشوم به بزرگی خودت قسم که خیلی سخت است این شرمندگی** " و یکی دیگر می گوید : " با مدرک فوق لیسانس ماهی ۳۰۰ هزار تومان حقوق می گیرم ولی ۱۵۰ هزار تومان اجاره و هزینه های آب و برق و تلفن و (پول برق جدا پول آب جدا و ...) را بهش اضافه کن تازه چون ساعتی کار می کنم از پاداش و عیدی هم خبر نیست تعطیلات عید هم حقوق نمی گیرم " (۲)

سال ۱۳۸۹ از راه می رسد . دولت احمدی نژاد پس از کودتای انتخاباتی خرداد ۸۸ و سرکوب و رویارویی پی در پی با جنبش اعتراضی ، لایحه هدفمند کردن یارانه ها (قطع سوبسید ها) را از تصویب مجلس گذراند . کارشناسان اقتصادی حدس می زنند با عملی شدن این قانون در سال ۸۹ ، تورم به میزان غیر قابل کنترل و باور نکردنی ۵۰ در صد خواهد رسید . در سال جدید زندگی برای زحمتکشان و مزد بگیران بسیار دشوار تر خواهد بود . آنها برای مقابله با سیاست های ضد کارگری و تورم زای دولت احمدی نژاد چاره ای جز مبارزه و تشکل ندارند . سال ۸۹ ، سال درگیری های بسیار گسترده تر توده های مردم با دولت احمدی نژاد و رژیم جمهوری اسلامی در کلیت آن خواهد بود .

توضیحات :

۱. مصاحبه با محمود صالحی درباره تعیین حداقل دستمزد. نشریه راه کارگر ۴۴۴ .

۲. <http://www.tabnak.ir/fa/pages/?cid=39755> .

اسفند ۱۳۸۸